

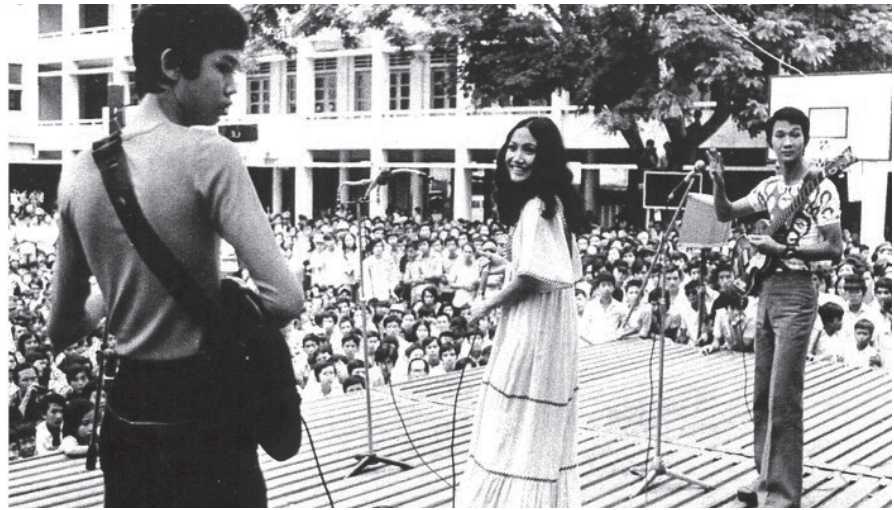

sinh viên đang theo học tại đây dựng lên và đặt thành tên gọi, được đông đảo anh chị em SVHS ủng hộ hàng đêm cả ngàn người đứng ngồi trên bãi cỏ, mở đầu nghe phong trào hát du ca của cặp Trịnh Công Sơn – Khánh Ly qua những Ca khúc Da Vàng.

Trịnh Công Sơn và Khánh Ly mới từ Đà Lạt vào Sài Gòn. Phong cách biểu diễn của Khánh Ly lúc đó rất bụi, chân đất, miệng phì phà điếu thuốc Salem và hát những bài do Trịnh Công Sơn sáng tác và đệm đàn. Bấy giờ người ta đã đặt cho Khánh Ly cái tên “ca sĩ cần sa”, “tiếng hát ma túy” v.v... vì giới SVHS thời đó, nhất là giới nữ chưa thấy một ai dám cầm điếu thuốc hút phì phèo nơi công cộng như thế, xem như một cuộc cách mạng trong giới trẻ.

Trước thời gian này họ Trịnh tuy đã có nhiều sáng tác nhưng chưa được ai biết đến như bài Ướt mi, Lời Buồn Thán, Xin mặt trời ngủ yên (liên hoàn khúc) chưa hội nhập được vào giới ca sĩ phòng trà. Nên biết rằng, ca sĩ thời đó thường hát các nhạc phẩm của những nhạc sĩ đã thành danh như Phạm Duy, Phạm Đình Chương, Dương Thiệu Tước, Hoàng Thi Thơ, Lam Phương, Mạnh Phát, Châu Kỳ, Văn Phụng, Lê Dinh, Anh Bằng, Y Vân, Lan Đài... những nhạc phẩm mang tính đại chúng, còn nhạc và tên tuổi của họ Trịnh hãy còn quá xa lạ với mọi người; các ca sĩ không dám hát sợ rằng khán thính giả sẽ tẩy chay khi hát những nhạc phẩm của người không tên tuổi.

Lúc đó Khánh Ly cũng như Trịnh Công Sơn đều chưa có chỗ đứng trong

Thanh Lan và ban nhạc The Dreamers tại ĐHNT Tabert năm 1973.

sinh hoạt tân nhạc, khán thính giả chỉ biết đến những ca sĩ như Thái Thanh, Hà Thanh, Mai Hương, Châu Hà, Duy Trác, Ngọc Cẩm, Nguyễn Hữu Thiết, Hoài Trung, Hoài Bắc hoặc trẻ trung như Thanh Thúy, Minh Hiếu, Phương Dung v.v...

Khi được giới SVHS chào đón trên bãi đất Văn, bấy giờ Trịnh Công Sơn – Khánh Ly mới được mọi người để ý, bởi lời nhạc và cung cách biểu diễn của cả hai đang cách tân truyền thống cũ; nhưng tiếp đó cặp Vũ Thành An – Thanh Lan rồi Từ Công Phụng, Ngô Thụy Miên tuy đi sau nhưng lại nổi đình nổi đám cũng từ phong trào hát du ca này. Các nhạc sĩ sau soạn nhạc cũng dành cho giới trẻ cho tầng lớp người mới có kiến thức. Lời nhạc không rên siết bởi tiếng bom đạn mà rất du dương tình tứ đến lãng mạn gieo đến tâm hồn người nghe ngọn gió mới.

Sau đó quán cà phê Văn đâm ra “hất hủi” cặp Trịnh Công Sơn – Khánh Ly, vì tính theo tần suất ái mộ, giới SVHS bắt đầu thích nghe “Những bài không tên”, “Bây giờ tháng mấy”, “Áo lụa Hà Đông” hơn “Gia tài của mẹ”, “Ca khúc da vàng” v.v...

Các nhạc sĩ trẻ Vũ Thành An, Từ Công Phụng, Ngô Thụy Miên đã khai phá nguồn gió mới cho quán Văn, ngược với dòng nhạc và phong cách sáng tác nhạc phản chiến của Trịnh Công Sơn chống chiến tranh. Lúc này giới trẻ SVHS cảm thấy dòng nhạc của các nhạc sĩ trên có lời ca rất lãng mạn trữ tình luôn qua tiếng hát của Thanh Lan. Chính vì vậy Thanh Lan có nhiều lợi thế hơn Khánh Ly vì được giới SVHS ủng hộ đông đảo hơn, một phần do Thanh Lan là sinh viên Văn Khoa và cà phê Văn như sân nhà. Sau đó còn có cặp ca nhạc sĩ Lê Uyên và Phương v.v...

Trịnh Công Sơn – Khánh Ly bắt